

van een Regeeringscommissie, „die voor elk geval toestemming moet geven”. De invloed der commissie zou dus niet alleen op haar deskundigheid en op haar officieel karakter berusten, maar ook op de macht der overheid. De bedenkingen daartegen zijn nog ernstiger. Caveant consules!

Maastricht, 13 April 1936.

J. E. SCHULTE.

ONDERHUIDSCHE NAALDEN BIJ INDONESIËRS.

Het voorkomen van onderhuidscne naalden bij Indonesiërs is niet een zoo zeldzaam verschijnsel als collega BREYER meent. Gedurende mijn ruim vijfjarige werkzaamheid als Röntgenoloog aan het Militair Hospitaal te Malang kwam ik naar schatting één- tot tweemaal per maand dergelijke stukjes metaal tegen. Ik vond ze niet alleen bij Javanen en Madoerezen, maar ook bij Minahassers en Amboneezen, ja zelfs bij Indo-Europeanen. Ik herinner mij eens bij een Indo-Europeesche dame niet minder dan elf naalden aangetroffen te hebben. Bij navraag deelden de patiënten mede, dat zij gelooven, dat van de stukjes metaal een versterkende werking uitgaat. Dikwijls toonden de bezitters bij de ontdekking een zekere verlegenheid en kostte het eenige moeite ze er over aan het praten te krijgen. Mogelijk houdt dit verband met het feit, dat een Indonesiër onder obat koeat gewoonlijk een aphrodisiacum verstaat. In de meeste gevallen gaven de patiënten aan, voor dit doel gramfoonnaalden te hebben gebruikt.

Evenmin als collega BREYER heb ik in de literatuur der tropische geneeskunde ooit eenige mededeeling over deze merkwaardige gewoonte kunnen vinden.

Amsterdam, 20 April 1936.

H. E. A. FERMIN.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

PARIJS. — Wondbesmetting bij lijkopening. Een brief uit Parijs in *The Lancet* van 11 April bericht, dat in den laatsten tijd in de Parijsche ziekenhuizen herhaaldelijk wondbesmetting heeft plaats gehad bij lijkopening. De directeur van de Assistance Publique, begaan — minder met degenen, die de gevolgen daarvan ondergingen, dan met de onkosten uit de openbare kas, die het gevolg zijn van dergelijke ongevallen, heeft een scherpen brief geschreven aan ieder wien het aanging, waarin hij mededeelde, dat voortaan een bij een lijkopening gewonde geen vergoeding zou krijgen, tenzij de lijkopening — gelijk de voorschriften luiden — is geschied in tegenwoordigheid van den chef der afdeeling. In de betrokken kringen heeft deze mededeeling veel verontwaardiging gewekt. De chefs der afdeelingen hebben ook nog andere dingen te doen, en de assistenten staan zelfs in hun aanwezigheid aan ongevallen bij de lijkopening bloot. De zendbrief is dan ook vervangen door een aanbeveling van een aantal voorzorgsmaatregelen, die men bij de lijkopening heeft in acht te nemen.

— Tegen bezuiniging op den gezondheidsdienst. Het congres van Fransche burgemeesters heeft met algemeene stemmen den wensch uitgesproken, dat in de begrotingen voor openbare gezondheid geen verminderingen zullen mogen worden aangebracht, maar dat, integendeel, wegen zullen worden gezocht om, in overleg met artsen, hygiënisten en technici, die uitgaven te kunnen verhoogen; ook, dat de Staat de gemeenten hierbij moge bijstaan (*Brux. médical.* 12 April).

LONDEN. — Vierlingen als belegging. Onder het opschrift „Quadru-plets Limited” houdt A. MONCRIEFF te Londen een beschouwing over het fortuin, dat tegenwoordig door middel van vierlingen kan worden veroverd. Zóó voordeelig als de Canadeesche vijfelingen zijn die wel niet, maar toch heeft zich reeds een vennootschap gevormd om het uitsluitende recht te verwerven van het filmen en photographeeren van en het adverteeren voor een Engelsch vierspantje. Dat recht